

CÓ NHỮNG ÁNG VẮN 〇〇〇〇

-8-

“THÔNG DÀNH KỂ CHUYỆN”

Không biết từ bao giờ trong nhà ba má, số chân bốn cẳng "hai cẳng" gần bằng số bước người. Một con mèo hay ngồi trên nắp lu nước có đôi mắt lim dim như hiểu mọi chuyện trong xóm. Một con chó cụt đuôi cứ nghe tiếng ba là rụt rè chạy tới. Bầy gà tre thì sáng nào cũng rủ nhau bới đất trước hiên kể bên mấy con vịt cổ cứng quàng quạc suốt những sớm nhiều sương.

Người lớn hình như không sợ già mà chỉ sợ trống!

Con cái lớn lên đi xa, dăm bữa nửa tháng mới về một lần. Điện thoại đổ chuông thì ba hay đưa cho má còn mình thì lùi ra sau vườn chặt tàu lá chuối, dọn mấy ụ đất cũ. Chỉ có mấy con vật là ở lại quanh quẩn, đi về, im lặng nhưng không hề bỏ quên ba trong cuộc sống.

Hồi nhỏ xíu mình cứ tưởng tình thương là những thứ thiết bị như cái xe ba đèn đi học, cái áo mới má mua hồi hôm Tết. Giờ lớn rồi mới biết thương cũng là những thứ nhỏ hơn, lâu hơn và ở lại dai dẳng hơn. Như chuyện ba không dám đi xa lâu tại sợ tụi nó ai cho ăn. Hay má thấy mấy con mèo tự nhiên bỏ ăn mấy ngày cũng ngồi lo lắng không thua gì ngày trước chăm con bệnh.

Những ngày hay tin con chó con mèo hồi Tết về mình ngó thấy giờ không còn nữa, má kể là ba buồn nhiều rồi cứ đi ra đi vô thất thần miết. Thì ra, mất một người bạn biết nghe mà không biết nói... cũng đốn đau y như mất một phần tiếng lòng.

Ba từng là người trai nông dân, từng qua chiến tranh, từng vác lúa, từng chống lũ. Nhưng con thấy ba yếu đi không phải vì tuổi tác mà vì trong lòng ba dần không còn quá nhiều người để mạnh mẽ vì họ. Cho đến khi tụi nó - mấy đứa chó mèo gà vịt bước vô đời ba như một niềm vui ngập ngừng. Và ba ôm lấy tụi nó như ôm lại phần thương mà người khác đã lỡ tay làm rớt.

Có những buổi trưa nắng hun đỏ mái ngói, ba ngồi nói chuyện với con mèo như một người bạn lâu năm. Má nói: “Ông nói thiệt, chó hồng phải giỡn đâu.” Rồi má

nhìn mình im lặng, cái im thinh đó ai từng sống đủ lâu mới nghe được... đó là tiếng thở dài của người biết yêu thương rốt cùng cũng là một thứ không bao giờ ngơi nghỉ.

Trong một thế giới mà ai cũng cần được thấy, được nghe, được biết tới thì ba là một người lặng thinh với đôi mắt đầy sấm chớp, lại âm thầm dồn cả trái tim cho những sinh vật không biết nói.

Và chính điều đó làm cho mình thấy ba... dịu dàng đến tột cùng!

Con đã thấy rồi ba ơi, trái tim ba!

một trái tim từ bi đứng trên sinh tử

Thường Dành

* trích Facebook THƯỜNG DÀNH KỂ CHUYỆN